

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

หมูหวาน (Chinese-style pork jerky) เป็นอาหารทานเล่น (snack) ที่นิยมรับประทานในประเทศไต้หวัน เพราะพร้อมรับประทานและเก็บได้นานโดยไม่ต้องแช่เย็น จัดเป็นอาหารกึ่งแห้ง (Intermediate Moisture Food : IMF) หมายถึง มีค่าวอเตอร์แอกติวิตี (water activity : A_w) ประมาณ 0.75 (Chen, W.S. et al. 2004) มีน้ำปานกลาง ความชื้น 15 – 55 % โดยน้ำหนัก ซึ่งหมูหวานเป็นการถนอมอาหารที่มีส่วนประกอบสำคัญ คือ น้ำตาล เพื่อช่วยควบคุมการเจริญของแบคทีเรีย ยีสต์ และรา นอกจากนี้การแปรรูปผลิตภัณฑ์เนื้อที่มีไขมันหรือน้ำมันเป็นองค์ประกอบอยู่สูงจะมีโอกาสเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชัน (oxidation reaction) โดยเป็นปฏิกิริยาทางเคมีระหว่างออกซิเจนกับกรดไขมันไม่อิ่มตัวอิสระ ซึ่งปฏิกิริยาออกซิเดชันในอาหารเกิดขึ้นเนื่องจากการเกิด ฟีโตออกซิเดชัน (photo-oxidation) และ ไฮโดรลิซิส ออกซิเดชัน (hydrolysis oxidation) ซึ่งทำให้เกิดอนุมูลอิสระ (free radical) จำนวนมากรวมถึงสารประกอบพวกกรดอินทรีย์ อัลดีไฮด์และคีโตน ที่เป็นสารประกอบที่ระเหยง่ายและทำให้ผลิตภัณฑ์อาหารมีสีเปลี่ยนไป สูญเสียกลิ่นรส รวมทั้งคุณค่าทางอาหารและที่สำคัญทำให้เกิดการหืน (Hudson, B.J. 1990 : Nissen, L.R. et al. 2004) ซึ่งทำให้ผลิตภัณฑ์ไม่เป็นที่ต้องการของผู้บริโภค จึงจำเป็นต้องยืดอายุการเก็บรักษา โดยปัจจุบันผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์หากต้องการเก็บให้นานขึ้น ผู้ผลิตมักนิยมเติมวัตถุเจือปนอาหารที่มีคุณสมบัติในการต้านปฏิกิริยาออกซิเดชันหรือสารกันหืน เช่น โพรพิลแกลเลต (Propyl gallate, PG), บิวทิลเลเทตไฮดรอกซีโทลูอีน หรือบีเอชที (Butylated hydroxytoluene, BHT) และเทอเทียรีบิวทิลไฮโดรควิโนน หรือทีบีเอชคิว (Tertiary butylhydroquinone, TBHQ) เป็นต้น (He, Y. and Shahidi, F. 1997) ซึ่งสารเหล่านี้เป็นสารสังเคราะห์ และราคาแพง หากได้รับในปริมาณสูงกว่าปริมาณที่ควรได้รับในแต่ละวัน และรับประทานประจำอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานอาจทำให้เกิดความผิดปกติแก่ผู้บริโภค ในประเทศไทยตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 363) พ.ศ.2556 เรื่องวัตถุเจือปนอาหาร (ฉบับที่ 2) จะอนุญาตให้ใส่ได้ในผลิตภัณฑ์อาหารแต่ในปริมาณจำกัดตามชนิดของอาหาร

ปัจจุบันผู้บริโภคสนใจในสุขภาพมากขึ้น หลีกเลี่ยงการบริโภคอาหารที่มีสารเคมีเป็นส่วนประกอบหันมาใช้สารสกัดจากธรรมชาติเป็นทางเลือก จากการรายงานที่ผ่านมาได้มีการนำชาเขียวและสารสกัดมาใช้ผสมในผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพราะชาเขียวมีสรรพคุณหลายประการ คุณสมบัติที่เด่นชัดของชาเขียว คือ การต้านอนุมูลอิสระ เนื่องจากชาเขียวมีสารพอลิฟีนอลมากกว่าชาชนิดอื่น เพราะไม่ผ่านกระบวนการหมัก พบว่ามีสาร Alkaloids, Saponins, Tannins, Catechin และ Polyphenols (Mbata, T.I. et al. 2005) โดยสารประกอบหลักที่พบ คือ คาเทชิน (catechins) ซึ่งเป็นสารประกอบที่

มีคุณสมบัติในการต้านอนุมูลอิสระสามารถช่วยลดการเหี่ยวเนื่องจากออกซิเดชันและสามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ได้หลากหลาย เช่น แกรมบวกและแกรมลบ (Taylor, P.W. et al. 2005)

ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมีแนวคิดในการนำสารสกัดจากชาเขียวมาใช้ในหมูหวานเพื่อยับยั้งการเจริญของจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดการเน่าเสีย ชะลอการเกิดออกซิเดชันของไขมันและเป็นสารต้านอนุมูลอิสระเพื่อช่วยในการลดการเกิดกลิ่นเหม็นหืนและยืดอายุในการเก็บรักษา เพิ่มความปลอดภัยของผู้บริโภค

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลของสารต้านอนุมูลอิสระที่เติมในผลิตภัณฑ์หมูหวาน ได้แก่ สารสกัดชาเขียว และ บีเอชที ต่อคุณภาพด้านจุลินทรีย์ การชะลอการเกิดออกซิเดชันของไขมันในหมูหวานและคุณภาพทางประสาทสัมผัสในหมูหวานสภาพการเก็บรักษาแบบสุญญากาศและแบบไม่สุญญากาศระยะเวลาการเก็บรักษา 0, 2 และ 4 สัปดาห์

ขอบเขตของโครงการวิจัย

ศึกษาผลของสารต้านอนุมูลอิสระที่เติมในผลิตภัณฑ์หมูหวาน คือ กลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใส่สารสกัดชาเขียวที่ระดับความเข้มข้น ร้อยละ 0.1 และ 0.2 (100 และ 200 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัมของเนื้อ) กลุ่มที่เติมบีเอชที ร้อยละ 0.1 (100 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัมของเนื้อ) จากนั้นนำมาบรรจุ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ บรรจุแบบสุญญากาศและบรรจุแบบไม่สุญญากาศ เก็บที่อุณหภูมิห้อง ระยะเวลา 1 เดือน แล้วศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางด้านจุลินทรีย์ เคมี กายภาพ และการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสของหมูหวาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของโครงการวิจัย

1. สามารถใช้สารสกัดชาเขียวควบคุมคุณภาพด้านจุลินทรีย์ การชะลอการเกิดออกซิเดชันของไขมันในหมูหวานและคุณภาพทางประสาทสัมผัสในหมูหวาน
2. สามารถใช้สารสกัดชาเขียวในการต้านการออกซิเดชันไขมันในหมูหวานทำให้ลดการเหม็นหืนและยืดอายุการเก็บรักษาเป็นการเพิ่มมูลค่าของสินค้า